

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**sunnuntai 16.7.2023
päätösseurat klo 13.30
Leena Elenius**

”Voi, kunpa huomenna ois ihan tavallinen päivä
Jonkun tuulisen syyskuun tiistai kenties
Ja ruuhkassa istuisi vain muuan mies,
Ihan tavallisen työpäivän alla.

Ja sill' ois mielessään vain ne ihan tavalliset murheet
Särkevä selkä ja saapuva talvi ja se ois ihan fine,
Vähän väsynyt vain,
Ku sill' ois ollut kaikenlaista.
Voi kun huomenna ois ihan tavallinen päivä.”

Mitä tavallinen sinulle tarkoittaa? Onko tavallinen tylsää ja arkipäiväistä? Onko se harmaata ja ikävää, sellaista, joka ei herätä mitään isoa tunnetta mihinkään suuntaan?

Viime vuodet ovat järkyttäneet tavallisuuttamme. Maailmanlaajuinen pandemia sekoitti tutun arkemme ja aiheutti ahdistusta sekä pelkoa. Viranomaiset laittoivat rajoituksia ja sääntöjä. Maskien takaa näimme toistemme kasvoista vain silmät, parhaimmillaankin vain silmät. Katse oli hämmentynyt ja pelokas. Joidenkin katseessa väsymys eteni syvälle silmäluomien taakse.

Pandemian pahimman vaiheen väistyttyä alkoi sota Ukrainassa. Sotaa paenneita, kotinsa jättäneitä ihmisiä tuli myös Suomeen. Satamaterminaaleissa ja asemilla näimme vakavia, epätietoisia ja väsyneitä katseita.

”Voi kun huomenna ois ihan tavallinen päivä.” Laulun tekijä Edu Kettusen huokauksen kaltainen laulun säe on ollut itselle pieni rukous tilanteissa, joissa turvallinen tavallisuus on ollut niin kaukana kuin vain olla voi.

Tavallisen päivän vastakohta on juhla, juhlapäivä. Myös tämä päivä, herättäjäjuhlapäivä. Olemme odottaneet näitä juhlia. Viikonlopun ohjelmaa on tutkittu ja rengastettu tärkeimmät täripit.

Tarmokkaina olemme osallistuneet kökkätöihin. Olemme istuneet seuroissa, veisanneet, kuunnelleet puheita. Olemme löytäneet paikkamme konserteista ja tapahtumista. Olemme rientäneet paikasta toiseen, kohdanneet ystäviä ja sukulaisia. Joidenkin kanssa kuulumisiin syventyen, joillekin huiskuttaneet kaukaa.

Tarmokkaan osallistujan vieressä istuu myös toisenlaisessa tunnetilassa elävä ihminen. Moni on lähtenyt juhlaan aroilla mielin, uupuneena, lohtulauseita janoten. Jaksanko lähteä? Saanko levätä

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

ja olla rauhassa? Joku on tullut tänne ensimmäistä kertaa ja ehkä yksin. Uskallanko? Löydänkö kaltaisiani? Kelpaanko? Saanko olla se, joka olen? Olenko turvassa?

Maailmanlaajuinen pandemia ja sota ovat järkyttäviä maailmanluokan tasoisia epävarmuuden ja pelon aiheita. Samaan aikaan tavallisen arkisen elämän pelot: sairaudet, työhuolet, toimeentulon vaikeudet ja hankaavat ihmissuhteet painavat mielessä ja murehduttavat.

Väsyneenä ja huolten keskeltä sinäkin juhlavieras olet mahdollisesti saapunut Seinäjoelle. Mennyt työvuosi on tiristänyt ihmisestä viimeisetkin mehut. Opiskelutkaan eivät ole menneet ihan nappiin. Omassa työssäni olen nähnyt, miten koronan jälkeen opiskelijoiden paluu kampukselle ja opiskeluihin ei ole ollut helppoa. Jollakin mielessä myllertää tuleva leikkaus tai hoitojakso. Joku elää läheisen saattohoidon keskellä elämän syvää ja raskasta ydintä. Miten löydän toivon, kun turvallinen arki on poissa? Mistä saan voimia, kun jatkuvien kipujen saattomatalla näen, ettei tavallinen arki enää palaa?

Saattelimme syksyllä pitkän iän eläneen lastentarhanopettajan viimeiselle matkalle. Yksi läheisistä muisteli, millaisen ohjeen hän oli pyytäessään tädiltään saanut, kun oli itse aloittamassa työelämää samassa ammatissa. Ohje kuului yksinkertaisuudessaan: ”Ole sellainen aikuinen, jonka lähellä lapsen on turvallista olla.”

Turvallisuus ja toivo ovat tavallisen arjen näkymättömiä tukipuita. Toivo kuljettaa meitä arjessa eteenpäin myös niinä päivinä, kun arki on saippuoinut lattian. Toivo kiskoo meitä. Se työntää meitä kulkijoita. Se on konstailematonta kuin omenapuun tai vaikkapa kesäisen kukan istuttaminen. Kasvin istuttaminen, vaikka tietäisi, että huomenna tulee maailmanloppu.

Turvallisuus ja toivo summautuvat luottamukseksi. Kysyin nelivuotiaalta kummilapselta, uskaltaisiko hän lähteä ilman vanhempiaan kanssamme eläinpuistoon. Lapsen olemus vankistuu, ryhdikkään luottavaisesti, samalla huolettomasti leikkiensä keskeltä hän vastaa: ”Uskallan. Te pidätte minusta huolta.”

Hyvä seuravieras, toivon, että nämä juhlat ovat olleet sinulle tavalliset herättäjäjuhlat. Toivon, että paikkasi seurapenkissä on ollut turvallinen. Toivon, että kohtaamasi katseet ja lausutut sanat ystäväkansan keskellä ovat antaneet vahvistusta, toivoa ja luottamusta.

Rukoilen rohkeutta, että uskallamme tarjota ystävän suojaa ja turvaa jokaiselle. Pyydän rohkeutta olla sellainen aikuinen, jonka lähellä ei vain lapsen, vaan myös toisen aikuisen on turvallista olla.